

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera a soudkyň Jiřiny Chmelové a Veroniky Juříčkové v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Úřad vlády České republiky**, sídlem nábřeží Edvarda Beneše 128/4, Praha 1, proti rozhodnutí vedoucí žalovaného ze dne 25. 10. 2023, č. j. 40663/2023-UVCR-11 a č. j. 36330/2023-UVCR-10, a ve věci ochrany proti nečinnosti žalovaného, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 4. 2024, č. j. 5 A 59/2023-45,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) kasační stížností napadá v záhlaví označené usnesení, kterým Městský soud v Praze podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, zastavil řízení o jeho žalobě. Stěžovatel totiž ani po výzvě, která následovala po zamítnutí jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků a návrhu na ustanovení zástupce, nesplnil poplatkovou povinnost. Součástí kasační stížnosti je rovněž požadavek na osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[1] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal včasnost kasační stížnosti a dospěl k závěru, že byla podána opožděně.

[2] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty nelze prominout. Z doručenky ve spisu městského soudu (č. l. 46) vyplývá, že napadené usnesení si stěžovateli osobně převzal v pondělí 15. 4. 2024. V souladu s pravidlem pro počítání lhůt dle § 40 odst. 2 s. ř. s., podle kterého *lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo let končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty*, bylo posledním dnem lhůty dvou týdnů pro podání kasační

stížnosti pondělí 29. 4. 2024. Kasační stížnost však stěžovatel podal osobně na podatelně městského soudu teprve dne 2. 5. 2024, tedy po uplynutí uvedené zákonné lhůty, což vyplývá z razítka městského soudu na kasační stížnosti (č. 1. 2 spisu NSS).

[3] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl. O žádosti stěžovatele o přiznání osvobození od soudního poplatku a jeho návrhu na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti již Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, neboť odmítnutím kasační stížnosti se tyto návrhy staly bezpředmětnými.

[4] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterých nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. června 2024

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu